

paagældende, at Sagen henvises til et Udvalg; thi der staar i § 10: „Denne Lov træder i Kraft den 1. Juli 1903“, og inden den Tid haaber jeg, at Sagen skal være færdig.

Steffensen: Jeg vil blot bemærke, at vi henvise ikke Lovforslag til Udvalg, fordi det ikke kan skade. Der maa være nogen Udsigt til, at man kan gøre noget ved dem, og efter min Mening er der ikke noget at udrette for et Udvalg i denne Sag.

Juul-Rysensteen: Jeg vil blot udtale, at det efter min Mening ikke er umuligt, at der kunde gøres nogen Gavn ved et Udvalgs Nedsættelse. Det er jo klart efter Ministerens Udtalelser, at der i det andet Ting har været megen Vaklen, idet Tinget ikke har fulgt Flertallet i Udvalget, men muligvis ved tilfældige Omstændigheder er kommet til at følge Mindretallet. Det lod ogsaa til, at den højtærede Minister vilde sætte Pris paa, om man kunde skaffe det, som han sammen med os anser for Ret for de højere Embedsmænd, og der er jo heller ikke det mindste i Vejen for, at der ogsaa kunde komme noget godt ud af Udvalgsbehandlingen for de underordnede, Budene, maaske ogsaa for Kvinderne. Lovén skal jo først træde i Kraft den 1. Juli 1903; vi sidde her i alt Fald til 1. April 1903, og denne Lov kan hurtig gaa gennem begge Tingene. Der er jo ogsaa Forskel paa, om der fra privat Side stilles Ændringsforslag, og om de stilles af et Udvalg. Jeg tillader mig derfor at støtte min ærede Sidemands (Gustav Hansens) Forslag om Udvalgs Nedsættelse.

Gustav Hansen: Jeg vil blot til det ærede 4de kongevalgte Medlem (Steffensen) bemærke, at han har ikke Ret, naar han siger, at der absolut intet er at gøre ved dette Forslag. Der er paapeget adskillige Punkter, hvor en Overvejelse kunde være nødvendig, og i alt Fald kan man sige, at jo mindre der er at gøre, des hurtigere kan et Udvalg blive færdigt, saa at den Standsning, der fremkommer ved Udvalgsbehandlingen, ikke kan blive stor. Jeg maa derfor fastholde mit Forslag.

Steffensen: Jeg tillader mig blot at bemærke, at jeg skønner ikke, der er Overvejelser, der kunne tiltrænge at drages frem i et Udvalg. De Ændringsforslag, der er Tale om, ere ikke af mere omfattende Beskaffenhed end, at de godt kunne stilles

af ærede Medlemmer uden Udvalgs Nedsættelse.

J. Pedersen: Under almindelige Forhold finder jeg det ikke rigtigt at nægte et Forlangende om Udvalg, særlig ikke naar det er i en Sag, der foreligger paa et saa tidligt Tidspunkt af Samlingen som denne, og er af den Beskaffenhed, at jeg ikke kan skønne, at det vil tage lang Tid at behandle den i Udvalget. I det foreliggende Tilfælde forekommer det mig imidlertid, at den forestaaende Afstemning har en noget særegen Karakter, idet det er klart af den lille Forhandling, der har fundet Sted her, at Udvalgets Nedsættelse er ensbetydende med Forlangendet om højere Lønninger, og jeg tror ikke, at dette Forlangende vil føre til noget. Da jeg endelig ikke sympatiserer med de Bestræbelser, der ville have Lønnen højere op, vil jeg tillade mig at stemme mod Nedsættelsen af et Udvalg.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Forslaget af *Gustav Hansen* om Udvalgs Nedsættelse

forkastedes med 25 Stemmer mod 18.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Statsbanernes Takster.

(Lovforslaget findes i Tillæg A., Sp. 3347 ff.).

Lovforslaget sattes under Forhandling.

Hedemann: Sidste Gang vi forhandlede Taksterne her, var den 30. Marts i Fjor, da den daværende Trafikminister forelagde et Forslag om en Forhøjelse af Taksterne. Forslaget gik ikke igennem, idet det blev vedtaget i forskellig Skikkelse af de to Ting efter Fællesudvalgsbehandling. Forslaget blev forelagt her den 25. Januar, vedtaget her den 22. Marts, og den 30. Marts fandt Afstemningen Sted over Fællesudvalgets Indstilling. Alle vare da enige om, at den gældende Lov skulde forlænges til 1. Januar 1902, men den Side af Landstinget, hvortil jeg hører, mente, at man maatte se at